

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2015/1513 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 9 septembrie 2015

de modificare a Directivei 98/70/CE privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1), precum și articolul 114 în ceea ce privește articolul 1 alineatele (3)-(13) și articolul 2 alineatele (5)-(7) din prezenta directivă,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, fiecare stat membru se asigură că ponderea de energie din surse regenerabile utilizată în toate formele de transport în 2020 va fi de cel puțin 10 % din consumul final de energie în sectorul transporturilor în statul membru respectiv. Amestecul de biocarburanți este una dintre metodele pe care statele membre le au la dispoziție pentru a îndeplini acest obiectiv și este de așteptat ca acesta să reprezinte principala contribuție. Directiva 2009/28/CE subliniază, de asemenea, nevoia de eficiență energetică în sectorul transporturilor, care este imperativă, întrucât este probabil ca obiectivul procentual obligatoriu în ceea ce privește energia din surse regenerabile să fie din ce în mai dificil de realizat în mod durabil în cazul în care cererea totală de energie pentru transporturi continuă să crească. Prin urmare, dată fiind importanța eficienței energetice și în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, statele membre și Comisia sunt încurajate să includă informații mai detaliate privind măsurile de eficiență energetică în sectorul transporturilor în rapoartele lor care urmează a fi prezentate în conformitate cu anexa IV la Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ și cu alte acte legislative ale Uniunii cu relevanță pentru promovarea eficienței energetice în sectorul transporturilor.

⁽¹⁾ JO C 198, 10.7.2013, p. 56.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 9 decembrie 2014 (JO C 50, 12.2.2015, p. 1). Poziția Parlamentului European din 28 aprilie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 13 iulie 2015.

⁽³⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

⁽⁴⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

- (2) Având în vedere obiectivul Uniunii de a reduce și mai mult emisiile de gaze cu efect de seră și contribuția semnificativă pe care combustibilii utilizați în transportul rutier o aduc la cantitatea de emisii, în conformitate cu articolul 7a alineatul (2) din Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, statele membre trebuie să impună furnizorilor de combustibili sau de energie să reducă cu cel puțin 6 %, până la 31 decembrie 2020, emisiile de gaze cu efect de seră per ciclu de viață per unitate de energie generate de combustibilii utilizați în Uniune pentru vehiculele rutiere, utilajele mobile fără destinație rutieră, tractoarele agricole și forestiere, precum și pentru ambarcațiunile de agrement atunci când acestea nu se află pe mare. Amestecul de biocarburanți este una dintre metodele pe care furnizorii de combustibili fosili le au la dispoziție pentru a reduce intensitatea emisiilor de gaze cu efect de seră aferente combustibililor fosili furnizați.
- (3) Directiva 2009/28/CE stabilește criteriile de durabilitate pe care biocarburanții și biolichidele trebuie să le respecte pentru a fi luate în calcul drept contribuții în vederea atingerii obiectivelor enunțate de directivă și pentru a putea fi incluse în programele de sprijin public. Printre aceste criterii se numără cerințe privind reducerile minime ale emisiilor de gaze cu efect de seră pe care trebuie să le atingă biocarburanții și biolichidele în comparație cu combustibilii fosili. Directiva 98/70/CE stabilește criterii de durabilitate identice pentru biocarburanți.
- (4) În cazul în care pășunile sau terenurile agricole destinate anterior piețelor de alimente și furaje sunt convertite pentru a fi utilizate în producția de biocarburanți, cererea de produse altele decât combustibilii va trebui totuși satisfăcută, prin intensificarea producției curente sau prin introducerea terenurilor neagricole în producție, în altă parte. Acest din urmă caz reprezintă o schimbare indirectă a utilizării terenurilor și, atunci când implică convertirea terenurilor cu stocuri mari de carbon, poate antrena importante emisii de gaze cu efect de seră. Directivele 98/70/CE și 2009/28/CE ar trebui, prin urmare, să fie modificate pentru a include dispoziții referitoare la impactul schimbării indirecte a utilizării terenurilor, ținând seama de faptul că, la ora actuală, biocarburanții sunt, în principal, produși pe bază de culturi de pe terenuri agricole existente. Dispozițiile respective ar trebui să țină cont în mod corespunzător de nevoia de a proteja investițiile deja realizate.
- (5) Pe baza previziunilor privind cererea de biocarburanți furnizate de statele membre și a estimărilor privind emisiile în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor pentru diferite materii prime destinate producției de biocarburanți, se estimează că emisiile de gaze cu efect de seră în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor sunt semnificative și că ele ar putea anula, parțial sau în totalitate, reducerile de emisii de gaze cu efect de seră generate de biocarburanții individuali. Acest lucru se datorează faptului că se așteaptă ca aproape întreaga producție de biocarburanți din 2020 să provină din culturi de pe terenuri ce ar putea fi utilizate în vederea satisfacerii piețelor de alimente și furaje. În vederea reducerii acestor emisii, este necesar să se facă distincția corespunzătoare între diferite grupe de culturi, precum culturile de oleaginoase, de plante zaharoase, cereale și alte culturi bogate în amidon. Mai mult, este necesar să se încurajeze cercetarea și dezvoltarea noilor biocombustibili avansați, care nu intră în concurență cu culturile alimentare, și să se studieze în continuare impactul diferitelor grupuri de culturi atât asupra schimbărilor directe, cât și asupra schimbărilor indirecte ale utilizării terenurilor.
- (6) Pentru a evita stimularea unei creșteri deliberate a producției de reziduuri de prelucrare în detrimentul produsului principal, definiția reziduurilor de prelucrare ar trebui să excludă reziduurile rezultate dintr-un proces de producție care a fost modificat în mod deliberat în scopul respectiv.
- (7) Combustibilii lichizi din surse regenerabile vor fi probabil necesari în sectorul transporturilor pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră generate de acest sector. Biocarburanții avansați, cum ar fi cei produși pe bază de deșeuri și alge, contribuie mult la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, cu risc scăzut de a provoca schimbări indirecte ale utilizării terenurilor, și nu concurează direct pentru terenuri agricole destinate piețelor de alimente și furaje. Este necesar, prin urmare, să se încurajeze intensificarea activităților de cercetare, dezvoltare și producție în ceea ce privește astfel de biocarburanți avansați, aceștia nefiind în prezent comercializați în cantități mari, în parte din cauza concurenței pentru subvenții publice cu tehnologiile consacrate de producere a biocarburanților pe bază de culturi alimentare.
- (8) Ar fi de dorit să se ajungă chiar până în anul 2020 la un nivel semnificativ mai ridicat în ceea ce privește consumul de biocarburanți avansați în Uniune, comparativ cu actualele traiectorii. Fiecare stat membru ar trebui să promoveze consumul de biocarburanți avansați și să încerce să atingă un nivel minim al consumului de biocarburanți avansați pe teritoriul său, prin stabilirea unui obiectiv național fără caracter juridic obligatoriu, pe care se străduiește să îl îndeplinească în cadrul obligației de a garanta că ponderea deținută de energia din surse regenerabile în totalul formelor de transport, în 2020, este de cel puțin 10 % din consumul final de energie în sectorul transporturilor în statul membru respectiv. Atunci când acestea există, planurile statelor membre privind îndeplinirea obiectivelor lor naționale ar trebui publicate în vederea creșterii transparenței și predictibilității în raport cu piața.

⁽¹⁾ Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului (JO L 350, 28.12.1998, p. 58).

- (9) De asemenea, este necesar ca statele membre să raporteze Comisiei nivelul consumului de biocarburanți avansați pe teritoriul lor la momentul stabilirii obiectivelor lor naționale și cu privire la îndeplinirea acestor obiective naționale în anul 2020 și ar trebui publicat un raport de sinteză în acest sens, pentru a se evalua eficacitatea măsurilor introduse prin prezenta directivă în ceea ce privește diminuarea, prin promovarea biocarburanților avansați, a riscului de emisii de gaze cu efect de seră asociate schimbării indirecte a utilizării terenurilor. Se preconizează că biocarburanții avansați, cu efecte scăzute în ceea ce privește schimbarea indirectă a utilizării terenurilor și cu reduceri globale semnificative ale emisiilor de gaze cu efect de seră și promovarea lor, vor juca în continuare un rol important în decarbonizarea transporturilor și în elaborarea de tehnologii de transport cu emisii scăzute de dioxid de carbon ulterior anului 2020.
- (10) În concluziile sale din 23 și 24 octombrie 2014, Consiliul European a subliniat importanța reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și a riscurilor în legătură cu dependența de combustibili fosili în sectorul transporturilor în contextul cadrului de politici privind clima și energia pentru 2030 și a invitat Comisia să examineze în continuare instrumentele și măsurile pentru o abordare cuprinzătoare și neutră din punct de vedere tehnologic în vederea promovării reducerii emisiilor și a eficienței energetice în sectorul transporturilor și în vederea utilizării transportului electric și a surselor de energie regenerabile în sectorul transporturilor inclusiv ulterior anului 2020.
- (11) Este, de asemenea, important ca foaia de parcurs pentru energia regenerabilă pentru perioada ulterioară anului 2020, care urmează a fi prezentată de Comisie în 2018, în conformitate cu articolul 23 alineatul (9) din Directiva 2009/28/CE, inclusiv în ceea ce privește sectorul transporturilor, să fie elaborată ca parte a unei strategii mai ample a Uniunii privind tehnologiile și inovarea în ceea ce privește energia și clima, care să fie concepută în conformitate cu concluziile Consiliului European din 20 martie 2015. Prin urmare, este oportună examinarea eficacității stimulentei pentru dezvoltarea și punerea în practică a tehnologiilor privind biocarburanții avansați în timp util pentru a asigura faptul că se ține cont pe deplin de rezultatele examinării respective atunci când se elaborează foaia de parcurs pentru perioada ulterioară anului 2020.
- (12) Diferențele de la nivelul emisiilor estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor provin din diferențele de la nivelul datelor de intrare și al ipotezelor fundamentale referitoare la evoluțiile din agricultură, precum tendințele randamentului și productivității agricole, alocarea coproduselor și ratele observate la nivel mondial ale schimbării utilizării terenurilor și ale despăduririlor, care nu se află sub controlul producătorilor de biocarburanți. Deși majoritatea materiilor prime pentru biocarburanți sunt produse în Uniune, se preconizează că majoritatea emisiilor estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor vor avea loc în afara Uniunii, în zone unde este probabil ca producția suplimentară să fie realizată cu cele mai mici costuri. În special, ipotezele referitoare la conversia pădurilor tropicale și la drenarea turbăriilor în afara Uniunii influențează puternic emisiile estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, asociate cu producerea de biomotorină din culturi oleaginoase, fiind astfel extrem de importantă asigurarea faptului că aceste date și ipoteze sunt revizuite în conformitate cu cele mai recente informații disponibile referitoare la conversia terenurilor și la despădurire, inclusiv sesizarea oricărui progres înregistrat în zonele respective prin programele internaționale în curs. Prin urmare, Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului în care să examineze, pe baza celor mai bune dovezi științifice disponibile, eficacitatea măsurilor introduse de prezenta directivă în ceea ce privește limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, asociate producției de biocarburanți și biolichide, și posibilitățile de a introduce factori estimați ajustați aferenți emisiilor în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor în criteriile de sustenabilitate corespunzătoare.
- (13) Pentru a asigura competitivitatea pe termen lung a sectoarelor bioindustriale și în acord cu comunicarea Comisiei din 13 februarie 2012 intitulată „Inovarea în scopul creșterii durabile: O bioeconomie pentru Europa” și cu Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2011 intitulată „Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor”, care promovează existența în Europa a unor biorafinării integrate și diversificate, ar trebui ca, în cadrul Directivei 2009/28/CE, să se stabilească o serie de stimulente sporite, într-un mod care să acorde prioritate utilizării de surse de biomasă care nu au o valoare economică ridicată pentru alte utilizări decât pentru producția de biocarburanți.
- (14) O utilizare sporită a electricității din surse regenerabile reprezintă un mijloc de a răspunde multora dintre provocările din sectorul transporturilor, precum și din alte sectoare energetice. Este oportun, astfel, să se furnizeze stimulente suplimentare pentru impulsivarea utilizării electricității din surse regenerabile în sectorul transporturilor și, de asemenea, să fie majorați factorii de multiplicare pentru calcularea contribuției electricității din surse regenerabile care este consumată de transporturile feroviare electrificate și de autovehiculele electrice, pentru a crește utilizarea acestor mijloace și pătrunderea lor pe piață. De asemenea, este oportun să fie avute în vedere măsuri suplimentare de încurajare a eficienței energetice și a economiei de energie în sectorul transporturilor.

- (15) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ contribuie la apropierea Uniunii de obiectivul unei „societați a reciclării”, urmărind evitarea generării de deșeuri și utilizarea deșeurilor ca resursă. Ierarhia deșeurilor stabilește în general o ordine a priorităților în legătură cu ceea ce constituie cea mai bună opțiune globală legată de mediu în ceea ce privește legislația și politicile referitoare la deșeuri. Statele membre ar trebui să sprijine utilizarea materialelor reciclate în conformitate cu ierarhia deșeurilor și cu scopul de a deveni o societate a reciclării și, în măsura posibilului, nu ar trebui să sprijine depozitarea acestor materiale în depozite de deșeuri sau incinerarea acestora. Unele dintre materiile prime care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a utilizării terenurilor pot fi considerate deșeuri. Cu toate acestea, ele pot fi utilizate în continuare în alte scopuri care ar reprezenta, în ierarhia deșeurilor stabilită la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE, o prioritate mai mare decât valorificarea energetică. Prin urmare, este oportun ca statele membre să ia în considerare în mod corespunzător principiul ierarhiei deșeurilor, în toate eventualele măsuri-stimulent pentru promovarea biocarburanților cu risc scăzut din perspectiva schimbării indirecte a utilizării terenurilor și în toate eventualele măsuri de minimizare a factorilor care ar putea stimula fraudă în legătura cu producția unor astfel de biocarburanți, astfel încât stimulentele în favoarea utilizării unor astfel de materii prime pentru biocarburanți să nu submineze eforturile de reducere a deșeurilor sau de sporire a reciclării și de creștere a utilizării eficiente și durabile a resurselor disponibile. Statele membre pot include măsurile pe care le adoptă în această privință în cuprinsul raportării efectuate în temeiul Directivei 2009/28/CE.
- (16) Pragul minim de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocarburanții și biolichidele produse în instalații noi ar trebui mărit pentru a îmbunătăți echilibrul global de gaze cu efect de seră al acestora, precum și pentru a descuraja noi investiții în instalații cu o performanță scăzută privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Această creștere permite protejarea investițiilor în capacitățile de producție de biocarburanți și biolichide în conformitate cu articolul 19 alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 2008/98/CE.
- (17) Pentru a pregăti tranziția către biocarburanții avansați și pentru a reduce la minimum impactul global în ceea ce privește schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, este oportun să se limiteze cantitățile de biocarburanți și biolichide produse din culturile de cereale și de alte plante bogate în amidon, din culturi de plante zaharoase și de plante oleaginoase și din culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice, pe terenuri agricole, care pot fi luate în calcul în scopul atingerii obiectivelor stabilite în Directiva 2009/28/CE, fără a restricționa utilizarea globală a acestor biocarburanți și biolichide. În conformitate cu articolul 193 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), stabilirea unei limite la nivelul Uniunii nu aduce atingere posibilității statelor membre de a stabili limite mai joase cu privire la cantitățile de biocarburanți și biolichide produse din culturi de cereale și de alte plante bogate în amidon, din culturi de plante zaharoase și de plante oleaginoase și din culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice, pe terenuri agricole, care pot fi luate în calcul la nivel național în scopul atingerii obiectivelor stabilite în Directiva 2009/28/CE.
- (18) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a alege să aplice această limită cu privire la cantitatea de biocarburanți produși din culturi de cereale și de alte plante bogate în amidon, din culturi de plante zaharoase și de plante oleaginoase și din culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice, pe terenuri agricole, care pot fi luate în calcul în scopul atingerii obiectivului stabilit la articolul 7a din Directiva 98/70/CE.
- (19) În concordanță cu nevoia de a limita cantitățile de biocarburanți și biolichide produse din culturi de cereale și de alte plante bogate în amidon, din culturi de plante zaharoase și de plante oleaginoase și din culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice, pe terenuri agricole, statele membre ar trebui să aibă ca obiectiv eliminarea treptată a sprijinului în favoarea consumului de astfel de biocarburanți și biolichide la un nivel care depășește această limită.
- (20) Limitarea cantităților de biocombustibili și biolichide produse din culturi de cereale și de alte plante bogate în amidon, din culturi de plante zaharoase și de plante oleaginoase și din culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice, pe terenuri agricole, care pot fi luate în calcul în scopul atingerii obiectivelor stabilite în Directiva 2009/28/CE nu afectează libertatea statelor membre de a-și elabora propria traiectorie pentru respectarea ponderii stabilite de biocarburanți convenționali în cadrul obiectivului global de 10 %. În consecință, accesul la piață al biocarburanților produși de instalațiile aflate în funcțiune înainte de sfârșitul anului 2013 rămâne în totalitate deschis. Prin urmare, prezenta directivă nu afectează așteptările legitime ale operatorilor acestor instalații.
- (21) Valorile medii provizorii ale emisiilor estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor ar trebui incluse în raportarea de către furnizorii de carburanți și de către Comisie a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți în temeiul Directivei 98/70/CE, precum și în raportarea de către Comisie a emisiilor de

⁽¹⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

gaze cu efect de seră generate de biocarburanți și biolichide în temeiul Directivei 2009/28/CE. Biocarburanții proveniți din materii prime care nu antrenează o nevoie suplimentară de terenuri, cum ar fi cei produși din materii prime pe bază de deșeuri, ar trebui să primească un factor de emisie zero.

- (22) Riscuri în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor pot apărea atunci când culturi nealimentare specializate cultivate în primul rând în scopuri energetice sunt produse pe terenuri agricole existente utilizate pentru producția de alimente și furaje. Cu toate acestea, comparativ cu culturile de alimente și furaje, astfel de culturi specializate cultivate în primul rând în scopuri energetice pot avea o mai mare productivitate și potențialul de a contribui la regenerarea terenurilor sever degradate și grav contaminate. Totuși, informațiile referitoare la producția de biocarburanți și biolichide din astfel de culturi specializate și la efectele sale reale în legătură cu schimbarea utilizării terenurilor sunt limitate. Prin urmare, Comisia ar trebui să monitorizeze stadiul producției și consumului în Uniune de biocarburanți și biolichide din astfel de culturi specializate și efectele aferente, precum și să prezinte cu regularitate rapoarte cu privire la acestea. Proiectele existente în Uniune ar trebui identificate și utilizate în scopul îmbunătățirii bazei de informații în vederea unei analize mai aprofundate atât a riscurilor, cât și a beneficiilor în legătură cu sustenabilitatea mediului.
- (23) Sporurile de producție în sectoarele agricole datorate cercetării intensive, dezvoltării tehnologice și transferului de cunoștințe peste nivelurile care ar fi prevalat în lipsa sistemelor pentru promovarea productivității pentru biocarburanți pe bază de culturi alimentare și furajere, precum și cultivarea unei a doua culturi anuale în zone care nu se utilizau anterior pentru cultivarea unei a doua culturi anuale, pot contribui la atenuarea schimbării indirecte a utilizării terenurilor. În măsura în care efectul rezultat de atenuare a schimbării indirecte a utilizării terenurilor la nivel național sau la nivel de proiect poate fi cuantificat, măsurile introduse prin prezenta directivă ar putea să reflecte asemenea îmbunătățiri ale productivității atât prin intermediul unor valori mai joase ale emisiilor estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, cât și prin contribuția biocarburanților pe bază de culturi alimentare și furajere la procentajul de energie din surse regenerabile care trebuie realizat în anul 2020 în sectorul transporturilor.
- (24) Sistemele voluntare joacă un rol de importanță crescândă în furnizarea de probe privind conformitatea cu cerințele în materie de durabilitate prevăzute în Directivele 98/70/CE și 2009/28/CE. Prin urmare, este oportun să se însărcineze Comisia să impună sistemelor voluntare, inclusiv celor deja recunoscute de Comisie în conformitate cu articolul 7c alineatul (6) din Directiva 98/70/CE și cu articolul 18 alineatul (6) din Directiva 2009/28/CE, să raporteze periodic cu privire la activitatea lor. Aceste rapoarte ar trebui publicate pentru a spori transparența și a îmbunătăți supravegherea de către Comisie. Mai mult, raportarea respectivă ar urma să furnizeze informațiile necesare pentru ca Comisia să raporteze cu privire la funcționarea sistemelor voluntare, în vederea identificării celor mai bune practici și a transmiterii, dacă este necesar, a unei propuneri pentru promovarea în continuare a unor astfel de bune practici.
- (25) Pentru a facilita buna funcționare a pieței interne, este oportun să se clarifice condițiile în care principiul recunoașterii reciproce se aplică între toate sistemele de verificare a respectării criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide stabilite în conformitate cu Directiva 98/70/CE și cu Directiva 2009/28/CE.
- (26) Buna guvernare și o abordare bazată pe drepturi, care să cuprindă toate drepturile omului, la toate nivelurile, sunt esențiale atunci când este vorba despre securitatea alimentară și nutrițională, iar atunci când există efecte negative asupra securității alimentare și nutriționale, ar trebui urmărită coerența dintre diferite politici. În acest context, guvernarea și securitatea proprietății funciare și drepturilor de utilizare sunt deosebit de importante. Prin urmare, statele membre ar trebui să respecte principiile privind investițiile responsabile în agricultură și sistemele alimentare, aprobate în octombrie 2014 de Comitetul pentru securitatea alimentară mondială (CSA) din cadrul Organizației pentru Alimentație și Agricultură. De asemenea, statele membre sunt încurajate să sprijine punerea în aplicare a Orientărilor voluntare globale privind gestionarea responsabilă a proprietății funciare, a resurselor piscicole și a pădurilor în contextul securității alimentare naționale, adoptate de CSA în octombrie 2013.
- (27) Deși biocarburanții pe bază de culturi alimentare și furajere sunt asociați, în general, cu existența de riscuri privind schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, există și excepții. Statele membre și Comisia ar trebui să încurajeze dezvoltarea și utilizarea de sisteme care pot dovedi cu certitudine că o cantitate determinată de materii prime pentru biocarburanți produsă într-un proiect dat nu a dislocat producția vizând alte scopuri. Aceasta se poate întâmpla, de exemplu, atunci când producția de biocarburant este egală cu suma producției suplimentare obținute prin investiții în îmbunătățirea productivității peste nivelurile care s-ar fi atins în caz contrar, în lipsa unor astfel de sisteme pentru promovarea productivității, sau atunci când producția de biocarburant are loc pe terenuri pe care schimbarea directă a utilizării terenurilor a avut loc fără impacturi negative semnificative asupra serviciilor ecosistemice preexistente oferite de terenul respectiv, inclusiv protejarea stocurilor de carbon și biodiversitatea. Statele membre și Comisia ar trebui să exploreze posibilitatea stabilirii unor criterii de identificare

și certificare ale acestor sisteme care pot dovedi cu certitudine faptul că o anumită cantitate de materie primă pentru biocarburanți produsă în cadrul unui anumit proiect nu a dislocat producția vizând alte scopuri decât acela de a produce biocarburanți și că respectiva materie primă pentru biocarburanți a fost produsă în conformitate cu criteriile de sustenabilitate ale Uniunii privind biocarburanții. Nu se poate lua în considerare decât cantitatea de materii prime care corespunde reducerii efective a dislocării care este obținută prin sistemul în cauză.

- (28) Este oportun să se alinieze normele de utilizare a valorilor implicite pentru a asigura tratamentul echitabil al producătorilor, indiferent de locul de producție. În timp ce țările terțe au permisiunea de a utiliza valori implicite, producătorii din Uniune trebuie să utilizeze valori efective atunci când acestea sunt mai mari decât valorile implicite sau atunci când statul membru nu a prezentat un raport, ceea ce contribuie la creșterea sarcinii lor administrative. Prin urmare, normele actuale ar trebui simplificate astfel încât utilizarea valorilor implicite să nu fie limitată la zonele din Uniune incluse în listele menționate la articolul 19 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE și la articolul 7d alineatul (2) din Directiva 98/70/CE.
- (29) Ca urmare a intrării în vigoare a TFUE, competențele conferite Comisiei în temeiul Directivelor 2009/28/CE și 98/70/CE trebuie aliniate la articolele 290 și 291 din TFUE.
- (30) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a Directivelor 98/70/CE și 2009/28/CE, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (31) Pentru a permite adaptarea Directivei 98/70/CE la progresul științific și tehnic, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adăugarea de valori tipice și implicite estimate pentru căi de producție a biocarburanților și adaptarea metodelor analitice autorizate, în legătură cu specificațiile combustibililor, și a derogării referitoare la presiunea autorizată a vaporilor în ceea ce privește benzina cu conținut de bioetanol, precum și stabilirea valorilor implicite pentru emisiile de gaze cu efect de seră, în ceea ce privește combustibilii lichizi și gazeși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transport și captarea și utilizarea dioxidului de carbon pentru transport.
- (32) Pentru a permite adaptarea Directivei 2009/28/CE la progresul științific și tehnic, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește eventuale adăugiri la lista materiilor prime pentru biocarburanți și a combustibililor, a căror contribuție la realizarea obiectivului menționat la articolul 3 alineatul (4) din directiva respectivă ar trebui considerată a fi egală cu de două ori conținutul lor energetic, precum și în ceea ce privește adăugarea de valori tipice și implicite estimate pentru căi de producție a biocarburanților și biolichidelor și adaptarea la progresul științific și tehnologic a conținutului energetic al combustibililor folosiți în transporturi, astfel cum este prevăzut în anexa III la Directiva 2009/28/CE.
- (33) Este deosebit de important ca, în aplicarea Directivelor 98/70/CE și 2009/28/CE, Comisia să organizeze consultări adecvate în timpul lucrărilor pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (34) Comisia ar trebui să evalueze eficacitatea măsurilor introduse de prezenta directivă, pe baza celor mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, în ceea ce privește limitarea impactului emisiilor provenite din schimbarea indirectă a utilizării terenurilor și abordarea modalităților de reducere în continuare a respectivului impact.
- (35) Este important ca Comisia să prezinte fără întârziere o propunere cuprinzătoare privind o politică post-2020 rentabilă și neutră din punct de vedere tehnologic, în vederea creării unei perspective pe termen lung pentru investițiile în biocarburanți sustenabili cu risc scăzut de a provoca schimbări indirecte ale utilizării terenurilor și în alte mijloace de decarbonizare a sectorului transporturilor.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (36) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (37) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume de a asigura o piață unică pentru combustibilii destinați transportului rutier și utilajelor mobile fără destinație rutieră și de a asigura respectarea nivelurilor minime de protecție a mediului în utilizarea combustibililor respectivi, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (38) Prin urmare, Directivele 98/70/CE și 2009/28/CE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 98/70/CE

Directiva 98/70/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, se adaugă următoarele puncte:

- „10. «combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi» înseamnă combustibili lichizi sau gazoși diferiți de biocarburanți, al căror conținut energetic provine din surse de energie regenerabile diferite de biomasă și care sunt utilizați în transport;
11. «culturi bogate în amidon» înseamnă culturi care cuprind mai ales cereale, (indiferent dacă se utilizează doar semințele sau întreaga plantă, ca în cazul porumbului verde), tuberculi și rădăcinoase (de exemplu, cartofi, topinambur, batate, cassava și igname), precum și culturi de bulbo-tuberculi (precum taro și taro polinezian);
12. «biocarburanți cu risc scăzut din perspectiva schimbării indirecte a utilizării terenurilor» înseamnă biocarburanți ale căror materii prime au fost produse în cadrul unor sisteme care reduc dislocarea producției care vizează alte scopuri decât fabricarea de biocarburanți și au fost produse în conformitate cu criteriile de durabilitate pentru biocombustibili prevăzute la articolul 7b;
13. «reziduu de prelucrare» înseamnă o substanță care nu reprezintă produsul sau produsele finite vizate direct de un proces de producție; acesta nu constituie un obiectiv principal al procesului de producție, iar procesul nu se modifică în mod intenționat pentru a-l produce;
14. «reziduuri agricole, din acvacultură, pescuit și silvicultură» înseamnă reziduuri care sunt generate în mod direct din agricultură, acvacultură, pescuit și silvicultură; această categorie de reziduuri nu include reziduurile din industriile sau prelucrarea conexe.”

2. Articolul 7a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„În cazul furnizorilor de biocarburanți destinați utilizării în sectorul aviației, statele membre le permit acestora să opteze să contribuie la obligația de reducere a emisiilor prevăzută la alineatul (2) de la prezentul articol în măsura în care biocarburanții respectivi îndeplinesc criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 7b.”;

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (b) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre pot să prevadă ca contribuția maximă a biocarburanților produși din culturi de cereale și de alte plante bogate în amidon, din culturi de plante zaharoase și de plante oleaginoase și din culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice, pe terenuri agricole, în vederea îndeplinirii obiectivului menționat la primul paragraf de la prezentul alineat să nu depășească contribuția maximă stabilită la articolul 3 alineatul (4) al doilea paragraf litera (d) din Directiva 2009/28/CE.”;

- (c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (3) în vederea stabilirii unor norme detaliate pentru punerea în aplicare uniformă, de către statele membre, a alineatului (4) de la prezentul articol.”;

- (d) se adaugă următoarele alineate:

„(6) Comisia este împuternicită să adopte, până cel târziu la 31 decembrie 2017, acte delegate în vederea stabilirii valorilor implicite ale emisiilor de gaze cu efect de seră, în cazul în care aceste valori nu au fost deja stabilite înainte de 5 octombrie 2015, în ceea ce privește:

(a) combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și folosiți în transport;

(b) captarea și utilizarea dioxidului de carbon pentru transport.

(7) În cadrul raportării prevăzute la alineatul (1), statele membre se asigură că furnizorii de combustibil raportează anual autorității desemnate de statul membru căile și volumele de producție pentru biocarburanții produși din materiile prime încadrate în categoriile din partea A din anexa V, precum și emisiile de gaze cu efect de seră per ciclu de viață per unitate de energie, inclusiv valorile medii provizorii ale emisiilor estimate generate de biocarburanți în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor. Statele membre raportează aceste date Comisiei.”

3. Articolul 7b se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră rezultând din utilizarea biocarburanților luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) este de cel puțin 60 %, în cazul biocarburanților produși în instalații care vor intra în funcțiune ulterior datei de 5 octombrie 2015. O instalație este considerată a fi în funcțiune atunci când a avut loc producția fizică de biocarburanți.

În cazul instalațiilor care erau în funcțiune la 5 octombrie 2015 sau anterior acestei date, în scopurile menționate la alineatul (1), biocarburanții trebuie să atingă o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră de cel puțin 35 % până la 31 decembrie 2017 și de cel puțin 50 % începând cu 1 ianuarie 2018.

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră rezultând din utilizarea biocarburanților se calculează în conformitate cu articolul 7d alineatul (1).”;

- (b) la alineatul (3), al doilea paragraf se elimină.

4. Articolul 7c se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia adoptă acte de punere în aplicare, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (3), pentru a stabili lista informațiilor adecvate și relevante menționate la primele două paragrafe de la prezentul alineat. Comisia se asigură, în special, că furnizarea acestor informații nu constituie o sarcină administrativă excesivă pentru agenții economici în general sau pentru micii agricultori, organizații și cooperative de producție, în particular.”;

(b) la alineatul (5) se adaugă următoarele paragrafe:

„Sistemele voluntare menționate la alineatul (4) (denumite în continuare «sisteme voluntare») publică periodic, cel puțin o dată pe an, o listă a organismelor lor de certificare utilizate pentru audit independent, indicând, pentru fiecare organism de certificare, entitatea sau autoritatea publică națională care l-a recunoscut și entitatea sau autoritatea publică națională care îl monitorizează.

În special pentru prevenirea fraudelor, Comisia poate, pe baza unei analize a riscurilor sau a rapoartelor menționate la alineatul (6) al doilea paragraf din prezentul articol, să detalieze standardele de audit independent și să impună ca toate sistemele voluntare să aplice standardele respective. Aceasta se realizează prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (3). Actele respective stabilesc un calendar în limitele căruia sistemele voluntare trebuie să pună în aplicare standardele. Comisia poate abroga deciziile de recunoaștere a unor sisteme voluntare în cazul în care sistemele respective nu pun în aplicare standardele respective în termenul prevăzut.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Deciziile luate în temeiul alineatului (4) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (3). Aceste decizii sunt valabile pe o perioadă de cel mult cinci ani.

Comisia solicită ca fiecare sistem voluntar, în privința căruia a fost adoptată o decizie în temeiul alineatului (4), să transmită Comisiei până la 6 octombrie 2016 și, ulterior, anual până la data de 30 aprilie, un raport care să trateze fiecare dintre punctele prevăzute la al treilea paragraf din prezentul alineat. În general, raportul acoperă perioada anului calendaristic precedent. Primul raport acoperă o perioadă de cel puțin șase luni de la 9 septembrie 2015. Cerința transmiterii unui raport se aplică numai sistemelor voluntare care au funcționat timp de cel puțin 12 luni.

Până la 6 aprilie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care analizează rapoartele menționate la al doilea paragraf din prezentul alineat, care examinează funcționarea acordurilor menționate la alineatul (4) sau a sistemelor voluntare pentru care a fost adoptată o decizie în conformitate cu prezentul articol și care identifică cele mai bune practici. Raportul se bazează pe cele mai bune informații disponibile, inclusiv pe cele obținute prin consultarea părților interesate, și pe experiența practică acumulată prin aplicarea acordurilor sau sistemelor în cauză. Raportul analizează următoarele:

în general:

- (a) independența, modalitatea și frecvența auditurilor, atât în legătură cu cele exprimate în documentația referitoare la sistem la momentul la care sistemul în cauză a fost aprobat de către Comisie, cât și în legătură cu cele mai bune practici ale industriei;
- (b) disponibilitatea, experiența și transparența în aplicarea metodelor de identificare și tratare a neconformității, acordând o atenție specială tratării situațiilor sau acuzațiilor de nereguli grave din partea membrilor sistemului;
- (c) transparența, în special în legătură cu accesibilitatea sistemului, disponibilitatea traducerilor în limbile aplicabile ale țărilor și regiunilor din care provin materiile prime, accesibilitatea unei liste cuprinzând operatorii autorizați și certificatele corespunzătoare, precum și accesibilitatea rapoartelor auditorilor;
- (d) implicarea părților interesate, în special în ceea ce privește consultarea comunităților indigene și locale înaintea luării hotărârilor, în cursul elaborării și reexaminării sistemului, precum și în cursul auditurilor, și reacția oferită în urma contribuțiilor lor;
- (e) robustețea globală a sistemului, în special sub aspectul normelor privind acreditarea, calificarea și independența auditorilor, precum și organisme relevante ale sistemului;
- (f) actualizările sistemului în funcție de piață, cantitatea de materii prime și biocarburanți certificată, clasificată pe țară de origine și tip, numărul de participanți;

- (g) ușurința și eficacitatea punerii în aplicare a unui sistem de urmărire a probelor de conformitate cu criteriile de durabilitate pe care sistemul le acordă unui membru al său, acest sistem fiind destinat să folosească drept mijloc de prevenire a activităților frauduloase, în special în vederea depistării, tratării și urmăririi ulterioare a suspiciunilor de fraudă și de alte nereguli și, după caz, a numărului cazurilor de fraudă sau de nereguli depistate;

și în special:

- (h) posibilitatea ca entitățile să fie autorizate să recunoască și să monitorizeze organismele de certificare;
- (i) criteriile de recunoaștere sau acreditare a organismelor de certificare;
- (j) normele privind desfășurarea monitorizării organismelor de certificare;
- (k) modalitățile de facilitare sau îmbunătățire a promovării celor mai bune practici.

Un stat membru poate notifica sistemul său național Comisiei. Comisia acordă prioritate evaluării acestui tip de sistem. Decizia privind conformitatea unui sistem național astfel notificat cu condițiile prevăzute în prezenta directivă se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (3), pentru a facilita recunoașterea reciprocă bilaterală și multilaterală a sistemelor de verificare a îndeplinirii criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți. În cazul în care decizia este pozitivă, sistemele instituite în conformitate cu prezentul articol nu refuză recunoașterea reciprocă în raport cu sistemul statului membru respectiv în ceea ce privește verificarea respectării criteriilor de sustenabilitate prevăzute la articolul 7b alineatele (2)-(5).”;

- (d) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) La cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Comisia examinează aplicarea articolului 7b cu privire la o sursă de biocarburant și, în termen de șase luni de la primirea unei cereri, decide, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 11 alineatul (3), dacă statul membru respectiv poate lua în considerare biocarburantul provenit din respectiva sursă în sensul articolului 7a.”

5. Articolul 7d se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Se pot raporta Comisiei emisiile tipice de gaze cu efect de seră provenite din cultivarea materiilor prime agricole incluse în rapoartele menționate la alineatul (2), în cazul statelor membre, și în rapoartele echivalente celor menționate la alineatul (2) și redactate de organisme competente, în cazul teritoriilor aflate în afara Uniunii.

(4) Comisia poate decide, prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (3), ca rapoartele menționate la alineatul (3) din prezentul articol să conțină date exacte în scopul măsurării emisiilor de gaze cu efect de seră asociate cu cultivarea de materii prime pentru biocarburanți produse în mod tradițional în zonele respective în sensul articolului 7b alineatul (2).

(5) Până cel târziu la 31 decembrie 2012 și, ulterior, la fiecare doi ani, Comisia întocmește și publică un raport privind estimarea valorilor tipice și implicite prezentate în anexa IV părțile B și E, acordând o atenție deosebită emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transporturi și prelucrare.

În eventualitatea în care rapoartele menționate la primul paragraf indică faptul că valorile tipice și implicite estimate din anexa IV părțile B și E ar putea să trebuiască să fie modificate pe baza celor mai recente dovezi științifice, Comisia transmite, după caz, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului.”;

- (b) alineatul (6) se elimină;

(c) la alineatul (7), primul, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) Comisia revizuieste în permanență anexa IV în vederea adăugării, atunci când se justifică, a unor valori pentru alte căi de producție a biocarburanților pentru aceleași materii prime sau pentru altele. În cadrul acestei revizuirii se analizează, de asemenea, oportunitatea modificării metodologiei prezentate în anexa IV partea C, mai ales în ceea ce privește:

- metoda de calculare a deșeurilor și a reziduurilor;
- metoda de calculare a coproduselor;
- metoda de calculare a cogenerării; și
- statutul de coproduse al reziduurilor de culturi agricole.

Valorile implicite pentru biomotorina din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală se revizuiesc cât mai curând. În cazul în care revizuirea Comisiei ajunge la concluzia că anexa IV ar trebui să primească adăugiri, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 10a pentru a adăuga, dar nu pentru a înlătura sau modifica, valorile tipice și implicite estimate din anexa IV părțile A, B, D și E pentru căi de producție a biocarburanților pentru care nu sunt încă incluse valori specifice în anexa respectivă.”

(d) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Atunci când este necesar pentru a se asigura aplicarea uniformă a anexei IV partea C punctul 9, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc specificații tehnice și definiții detaliate. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (3).”

6. La articolul 7e, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Rapoartele Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, menționate la articolul 7b alineatul (7), articolul 7c alineatul (2), articolul 7c alineatul (9), articolul 7d alineatele (4) și (5), precum și rapoartele și informările prezentate în conformitate cu articolul 7c alineatul (3) primul și al cincilea paragraf și cu articolul 7d alineatul (2), se pregătesc și se transmit atât în sensul Directivei 2009/28/CE, cât și în sensul prezentei directive.”

7. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre monitorizează respectarea cerințelor prevăzute la articolele 3 și 4, în privința benzinei și a motorinei, pe baza metodelor analitice menționate în anexa I și, respectiv, în anexa II.”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În fiecare an, până la 31 august, statele membre prezintă un raport conținând informații privind calitatea combustibililor la nivel național pentru anul calendaristic precedent. Comisia stabilește un format comun pentru prezentarea unei sinteze a informațiilor privind calitatea combustibililor la nivel național, prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 11 alineatul (3). Primul raport este prezentat până la data de 30 iunie 2002. Începând cu 1 ianuarie 2004, formatul pentru raportul respectiv trebuie să fie în concordanță cu cel descris în standardul european relevant. În plus, statele membre trebuie să raporteze volumele totale de benzină și motorină comercializate pe teritoriul lor, precum și volumele comercializate de benzină fără plumb și motorină cu un conținut maxim de sulf de 10 mg/kg. De asemenea, statele membre raportează anual cu privire la disponibilitatea, pe o bază geografică echilibrată în mod corespunzător, a benzinei și motorinei cu un conținut maxim de sulf de 10 mg/kg care sunt comercializate pe teritoriul lor.”

8. La articolul 8a, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Având în vedere evaluarea realizată cu ajutorul metodologiei de testare menționate la alineatul (1), Parlamentul European și Consiliul pot revizui limita pentru conținutul de MMT al combustibilului specificată la alineatul (2) pe baza unei propuneri legislative a Comisiei.”

9. La articolul 9 alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(k) căile și volumele de producție, precum și emisiile de gaze cu efect de seră per ciclu de viață per unitate de energie, inclusiv valorile medii provizorii ale emisiilor estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor și intervalul aferent derivat din analiza sensibilității, menționate în anexa V, pentru biocarburanții consumați în Uniune. Comisia face publice datele referitoare la valorile medii provizorii ale emisiilor estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor și intervalul aferent derivat din analiza sensibilității.”

10. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Procedura de adaptare a metodelor analitice autorizate și a depășirii autorizate a presiunii vaporilor”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 10a în măsura necesară pentru adaptarea metodelor analitice autorizate pentru a se asigura conformitatea cu orice revizuire a standardelor europene menționate în anexa I sau în anexa II. De asemenea, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 10a pentru a adapta depășirea autorizată a presiunii vaporilor în kPa pentru conținutul de etanol al benzinei stabilită în anexa III în limita stabilită la articolul 3 alineatul (4) primul paragraf. Actele delegate respective nu aduc atingere depășirilor acordate în temeiul articolului 3 alineatul (4).”

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7a alineatul (6), la articolul 7d alineatul (7) și la articolul 10 alineatul (1) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 5 octombrie 2015.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7a alineatul (6), la articolul 7d alineatul (7) și la articolul 10 alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7a alineatul (6), al articolului 7d alineatul (7) și al articolului 10 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

12. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Procedura comitetului

(1) Cu excepția cazurilor menționate la alineatul (2), Comisia este asistată de Comitetul privind calitatea carburanților. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) În cazul chestiunilor referitoare la durabilitatea biocarburanților în sensul articolelor 7b, 7c și 7d, Comisia este asistată de Comitetul privind durabilitatea biocarburanților și a biolichidelor menționat la articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetele nu emit un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

13. Se modifică anexa IV și se adaugă anexa V în conformitate cu anexa I la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificarea Directivei 2009/28/CE

Directiva 2009/28/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 al doilea paragraf, se adaugă următoarele litere:

- „(p) «deșeuri» înseamnă termenul definit la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*); substanțele care au fost modificate sau contaminate intenționat pentru a corespunde definiției respective nu sunt vizate de această definiție;
- (q) «culturi bogate în amidon» înseamnă culturi care cuprind mai ales cereale, (indiferent dacă se utilizează doar semințele sau întreaga plantă, ca în cazul porumbului verde), tuberculi și rădăcinoase (de exemplu, cartofi, topinambur, batate, cassava și igname), precum și culturi de bulbo-tuberculi (precum taro și taro polinezian);
- (r) «materiale ligno-celulozice» înseamnă materiale compuse din lignină, celuloză și hemiceluloză, precum biomasa obținută din păduri, culturile lemnoase energetice și reziduurile și deșeurile industriale pe bază forestieră;
- (s) «materiale celulozice de origine nealimentară» înseamnă materii prime compuse mai ales din celuloză și hemiceluloză și care au un conținut de lignină mai scăzut decât materialele ligno-celulozice; acestea includ reziduurile de culturi alimentare și furajere (precum paie, tulpinile de porumb, pleava și cojile), culturile ierboase energetice cu conținut scăzut de amidon (precum raigras, *Panicum virgatum*, *Miscanthus*, trestia de zahăr gigant, culturi de protecție anterioare și ulterioare culturilor principale), reziduuri industriale (inclusiv cele provenite din culturi alimentare și furajere după ce s-au extras uleiuri vegetale, zaharuri, amidonuri și proteine) și materiale provenite din biodeșeuri;
- (t) «reziduu de prelucrare» înseamnă o substanță care nu reprezintă produsul sau produsele finite vizate direct de un proces de producție; acesta nu constituie un obiectiv principal al procesului de producție, iar procesul nu se modifică în mod intenționat pentru a-l produce;
- (u) «combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi» înseamnă combustibili lichizi sau gazoși diferiți de biocombustibili, al căror conținut energetic provine din surse de energie regenerabile diferite de biomasă și care sunt utilizați în transport;

- (v) «reziduuri agricole, din acvacultură, pescuit și silvicultură» înseamnă reziduuri care sunt generate în mod direct din agricultură, acvacultură, pescuit și silvicultură; această categorie de reziduuri nu include reziduurile din industriile sau prelucrarea conexe;
- (w) «biocarbuhanți și biolichide care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a utilizării terenurilor» înseamnă biocarbuhanți și biolichide ale căror materii prime au fost produse în cadrul unor sisteme care reduc dislocarea producției care vizează alte scopuri decât fabricarea de biocarbuhanți sau de biolichide și au fost produse în conformitate cu criteriile de durabilitate pentru biocarbuhanți și biolichide prevăzute la articolul 17.

(*) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3)."

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Pentru a asigura conformitatea cu obiectivele menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, contribuția maximă comună a biocarbuhanților și biolichidelor produse pe bază de culturi de cereale și de alte culturi bogate în amidon, de culturi de plante zaharose și de plante oleaginoase, precum și de culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice, cultivate pe terenuri agricole, nu trebuie să depășească cantitatea de energie care corespunde contribuției maxime, astfel cum se prevede la alineatul (4) litera (d).”;

(b) la alineatul (4), al doilea paragraf se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) pentru calcularea numitorului, și anume cantitatea totală de energie consumată pentru transport în sensul primului paragraf, se iau în considerare numai benzina, motorina, biocarbuhanții consumați în transportul rutier și feroviar și energia electrică, inclusiv energia electrică utilizată la producerea de combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi;”;

(ii) la litera (b) se adaugă următoarea teză:

„Această literă nu aduce atingere literei (d) de la prezentul alineat și nici articolului 17 alineatul (1) litera (a);”;

(iii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) pentru calcularea contribuției energiei electrice produse din surse regenerabile și consumate de toate tipurile de vehicule electrice și pentru producerea de combustibili lichizi și gazoși, destinați transporturilor, de origine nebiologică produși din surse regenerabile în sensul literelor (a) și (b), statele membre pot alege să folosească fie ponderea medie de energie electrică din surse regenerabile în cadrul Uniunii, fie ponderea de energie electrică din surse regenerabile din propria țară, măsurată cu doi ani înainte de anul în cauză. În plus, pentru calcularea cantității de energie electrică din surse regenerabile consumate de transportul feroviar electrificat, acest consum este considerat ca fiind de 2,5 ori conținutul energetic al energiei electrice provenite din surse regenerabile consumate. Pentru calcularea cantității de energie electrică din surse regenerabile consumate de autovehiculele electrice la litera (b), acest consum este considerat ca fiind de cinci ori conținutul energetic al energiei electrice provenite din surse regenerabile consumate;”;

(iv) se adaugă următoarele litere:

„(d) pentru luarea în calcul a biocarbuhanților în numărător, ponderea energiei generate de biocarbuhanții produși pe bază de culturi de cereale și de alte culturi bogate în amidon, de culturi de plante zaharose și de plante oleaginoase, precum și de culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice, cultivate pe terenuri agricole, nu trebuie să fie mai mare de 7 % din consumul final de energie în transporturi în statele membre în 2020.

Biocombustibilii produși din materiile prime enumerate în anexa IX nu sunt luați în calcul în privința limitei stabilite la primul paragraf de la prezenta literă.

Statele membre pot decide că cota-parte de energie provenită din biocombustibili produși din culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice, cultivate pe terenuri agricole, altele decât culturile de cereale și de alte plante bogate în amidon, culturi de plante zaharoase și de plante oleaginoase, nu este luată în calcul în privința limitei stabilite la primul paragraf de la prezenta literă, cu următoarele condiții:

- (i) verificarea respectării criteriilor de durabilitate stabilite la articolul 17 alineatele (2)-(5) a fost efectuată în conformitate cu articolul 18; și
 - (ii) aceste culturi au fost cultivate pe terenuri care fac parte din categoria de la anexa V partea C punctul 8, iar bonusul «e_b» stabilit la anexa V partea C punctul 7 a fost inclus la calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru a asigura respectarea articolului 17 alineatul (2).
- (e) fiecare stat membru urmărește îndeplinirea obiectivului referitor la atingerea unui nivel minim al consumului pe teritoriul său de biocarburanți produși din materii prime precum și de alți combustibili enumerați în anexa IX partea A. În acest scop, fiecare stat membru stabilește, până la 6 aprilie 2017, un obiectiv național pe care se străduiește să îl atingă. O valoare de referință pentru acest obiectiv este de 0,5 puncte procentuale de conținut energetic din ponderea de energie din surse regenerabile utilizată în toate formele de transport în 2020, menționată la primul paragraf, care să se realizeze cu biocarburanți produși din materii prime și cu alți combustibili enumerați în anexa IX partea A. De asemenea, biocarburanții produși din materii prime care nu sunt enumerate în anexa IX și care au fost stabilite de către autoritățile naționale de resort ca fiind deșeuri, reziduuri, material celulozic de origine nealimentară și material ligno-celulozic și care sunt utilizate în instalațiile existente înainte de adoptarea Directivei (UE) 2015/1513 a Parlamentului European și a Consiliului (*) pot fi luați în calcul în scopul atingerii obiectivului național.

Statele membre pot stabili un obiectiv național inferior valorii de referință de 0,5 puncte procentuale, pe baza unuia sau a mai multe dintre motivele următoare:

- (i) factori obiectivi, precum potențialul limitat pentru o producție durabilă de biocarburanți produși din materii prime și de alți combustibili enumerați în anexa IX partea A, sau disponibilitatea limitată pe piață a acestor biocarburanți la prețuri eficiente din punctul de vedere al costurilor;
- (ii) anumite caracteristici tehnice sau climatice ale pieței naționale a combustibililor destinați transporturilor, cum ar fi componența parcului auto rutier și starea în care se află acesta; or
- (iii) politici naționale de alocare a unor resurse financiare proporționale cu acordarea de stimulente pentru eficiența energetică și pentru utilizarea de electricitate din surse regenerabile de energie în domeniul transporturilor.

La momentul stabilirii obiectivelor lor naționale, statele membre furnizează informațiile disponibile cu privire la cantitățile de biocombustibili consumați din materii prime și de alți combustibili, enumerați la anexa IX partea A.

La stabilirea politicilor pentru promovarea producției de combustibili din materiile prime enumerate la anexa IX, statele membre țin seama în mod corespunzător de ierarhia deșeurilor stabilită la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE, inclusiv de dispozițiile acestui articol privind abordarea axată pe ciclul de viață în privința efectelor globale ale producției și gestionării diverselor fluxuri de deșeuri.

Comisia publică în conformitate cu articolul 24 din prezenta directivă:

- obiectivele naționale ale statelor membre;
- dacă sunt disponibile, planurile statelor membre pentru a atinge aceste obiective naționale;
- dacă este cazul, motivele care stau la baza devierii obiectivelor naționale ale statelor membre de la valoarea de referință, notificate în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/1513; și
- un raport de sinteză privind gradul de îndeplinire, de către statele membre, a obiectivelor lor naționale;

- (f) biocarburanții produși din materiile prime enumerate în anexa IX se consideră a fi egali cu de două ori conținutul lor energetic în scopul respectării obiectivului stabilit la primul paragraf.

(*) Directiva (UE) 2015/1513 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 de modificare a Directivei 98/70/CE privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 239, 15.9.2015, p. 1)."

- (c) la alineatul (4), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 31 decembrie 2017, Comisia prezintă, după caz, o propunere care să permită, în anumite condiții, luarea în considerare a întregii cantități de energie electrică produse din surse regenerabile utilizată pentru toate tipurile de vehicule electrice și pentru producerea de combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transport.”;

- (d) se adaugă următorul alineat:

„(5) În vederea reducerii la minimum a riscului solicitării loturilor unice de mai multe ori în Uniune, statele membre și Comisia se angajează să consolideze cooperarea între sistemele naționale și între sistemele naționale și sistemele voluntare stabilite în conformitate cu articolul 18, inclusiv, dacă este cazul schimbul de date. Pentru a împiedica modificarea intenționată sau eliminarea materialelor în vederea încadrării în anexa IX, statele membre încurajează dezvoltarea și utilizarea sistemelor care monitorizează și identifică materiile prime, precum și biocarburanții rezultați, de-a lungul întregului lanț valoric. Statele membre se asigură că, atunci când sunt detectate fraude, se iau măsuri corespunzătoare. Statele membre raportează cu privire la măsurile pe care le-au luat, până la 31 decembrie 2017 și ulterior din doi în doi ani, în cazul în care nu au furnizat informații echivalente cu privire la fiabilitate și la protecția împotriva fraudelor în cadrul rapoartelor lor privind progresul în promovarea și utilizarea energiei din surse regenerabile, rapoarte întocmite în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) litera (d).

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25a în vederea modificării listei de materii prime din partea A din anexa IX, însă numai în sensul adăugării de materii prime, nu și în cel al eliminării acestora. Comisia adoptă un act delegat separat cu privire la fiecare materie primă care se adaugă pe lista din partea A din anexa IX. Fiecare act delegat se bazează, luând în mod corespunzător în considerare principiile ierarhiei deșeurilor stabilite în Directiva 2008/98/CE, pe analiza celor mai recente progrese științifice și tehnice care permit să se concluzioneze că materia primă respectivă nu creează o cerere suplimentară de terenuri și nici efecte semnificative de distorsionare a piețelor produselor (secundare), deșeurilor sau reziduurilor, că generează reduceri substanțiale ale emisiilor de gaze cu efect de seră în comparație cu combustibilii fosili și că nu riscă să producă un impact negativ asupra mediului și a biodiversității.”

3. La articolul 5, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25a privind adaptarea la progresul științific și tehnic a conținutului energetic al combustibililor destinați transporturilor, astfel cum este prevăzut în anexa III.”

4. La articolul 6, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre pot prevedea și conveni asupra unor dispoziții cu privire la transferul statistic al unei cantități specificate de energie din surse regenerabile de la un stat membru către un alt stat membru. Cantitatea transferată:

- (a) se scade din cantitatea de energie din surse regenerabile care este luată în considerare pentru măsurarea respectării de către statul membru care efectuează transferul a cerințelor de la articolul 3 alineatele (1), (2) și (4); și
- (b) se adaugă la cantitatea de energie din surse regenerabile care este luată în considerare pentru măsurarea respectării, de un alt stat membru care acceptă transferul, a cerințelor de la articolul 3 alineatele (1), (2) și (4).

(2) Dispozițiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol în ceea ce privește articolul 3 alineatele (1), (2) și (4) pot avea o durată de un an sau mai mult. Acestea sunt notificate Comisiei în termen de cel mult trei luni de la încheierea fiecărui an în care sunt în vigoare. Informațiile transmise Comisiei includ cantitatea și prețul energiei respective.”

5. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră rezultând din utilizarea biocarburanților luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) este de cel puțin 60 %, în cazul biocarburanților și al biolichidelor produse în instalații care vor intra în funcțiune după 5 octombrie 2015. O instalație este considerată a fi în funcțiune atunci când a avut loc producția fizică de biocarburanți și biolichide.

În cazul instalațiilor care erau în funcțiune la 5 octombrie 2015 sau înainte de această dată, în scopurile menționate la alineatul (1), biocarburanții și biolichidele trebuie să atingă o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră de cel puțin 35 % până la 31 decembrie 2017 și de cel puțin 50 % începând cu 1 ianuarie 2018.

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră rezultând din utilizarea biocarburanților și a biolichidelor se calculează în conformitate cu articolul 19 alineatul (1).”;

(b) la alineatul (3), al doilea paragraf se elimină.

6. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia adoptă acte de punere în aplicare, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3), pentru a stabili lista informațiilor adecvate și relevante menționate la primele două paragrafe de la prezentul alineat. Comisia se asigură, în special, că furnizarea acestor informații nu constituie o sarcină administrativă excesivă pentru agenții economici în general sau pentru micii agricultori, organizații și cooperative de producție, în particular.”;

(b) la alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia poate decide ca sistemele internaționale sau naționale voluntare de stabilire a standardelor de producție a produselor obținute din biomasă să conțină date exacte în sensul articolului 17 alineatul (2) și/sau să demonstreze că loturile de biocarburanți sau de biolichide respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (3), (4) și (5) și/sau ca niciun material să nu fie modificat sau eliminat în mod intenționat astfel încât expedierea sau o parte a acestuia să fie acoperită de anexa IX. Comisia poate decide ca aceste sisteme să conțină date exacte în scopul informării privind măsurile luate pentru conservarea zonelor care oferă servicii ecosistemice de bază în situații critice (cum ar fi protecția bazinelor de recepție și controlul eroziunii) în materie de protecție a solului, apei și aerului, readucerea la starea inițială a solurilor degradate, evitarea consumului excesiv de apă în zonele sărace în resurse de apă, precum și privind aspectele menționate la articolul 17 alineatul (7) al doilea paragraf. Comisia poate recunoaște, de asemenea, zonele de protecție a ecosistemelor sau a speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție, protejate și recunoscute prin acorduri internaționale sau incluse pe listele elaborate de organizații interguvernamentale sau de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, în sensul articolului 17 alineatul (3) litera (b) punctul (ii).”;

(c) la alineatul (5) se adaugă următoarele paragrafe:

„Sistemele voluntare menționate la alineatul (4) (denumite în continuare «sisteme voluntare») publică periodic, cel puțin o dată pe an, o listă a organismelor lor de certificare utilizate pentru auditul independent, indicând, pentru fiecare organism de certificare, entitatea sau autoritatea publică națională care l-a recunoscut și entitatea sau autoritatea publică națională care îl monitorizează.

În special pentru prevenirea fraudelor, Comisia poate, pe baza unei analize a riscurilor sau a rapoartelor menționate la alineatul (6) al doilea paragraf din prezentul articol, să detalieze standardele de audit independent și să impună ca toate sistemele voluntare să aplice standardele respective. Aceasta se realizează prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3). Actele respective stabilesc un calendar în limitele căruia sistemele voluntare trebuie să pună în aplicare standardele. Comisia poate abroga deciziile de recunoaștere a unor sisteme voluntare în cazul în care sistemele respective nu pun în aplicare standardele respective în termenul prevăzut.”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Deciziile luate în temeiul alineatului (4) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3). Aceste decizii sunt valabile pe o perioadă de cel mult cinci ani.

Comisia solicită ca fiecare sistem voluntar, în privința căruia a fost adoptată o decizie în temeiul alineatului (4), să transmită Comisiei până la 6 octombrie 2016 și, ulterior, anual până la data de 30 aprilie, un raport care să trateze fiecare dintre punctele prezentate la al treilea paragraf de la prezentul alineat. În general, raportul acoperă perioada anului calendaristic precedent. Primul raport acoperă o perioadă de cel puțin șase luni de la 9 septembrie 2015. Cerința transmiterii unui raport se aplică numai sistemelor voluntare care au funcționat timp de cel puțin 12 luni.

Până la 6 aprilie 2017 și, ulterior, în cadrul rapoartelor sale elaborate în conformitate cu articolul 23 alineatul (3), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care analizează rapoartele menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat, care examinează funcționarea acordurilor menționate la alineatul (4) sau a sistemelor voluntare pentru care a fost adoptată o decizie în conformitate cu prezentul articol și care identifică cele mai bune practici. Raportul se bazează pe cele mai bune informații disponibile, inclusiv pe cele obținute prin consultarea părților interesate, și pe experiența practică acumulată prin aplicarea acordurilor sau sistemelor în cauză. Raportul analizează următoarele:

în general:

- (a) independența, modalitatea și frecvența auditurilor, atât în legătură cu cele exprimate în documentația referitoare la sistem la momentul la care sistemul în cauză a fost aprobat de către Comisie, cât și în legătură cu cele mai bune practici ale industriei;
- (b) disponibilitatea, experiența și transparența în aplicarea metodelor de identificare și tratare a neconformității, acordând o atenție specială tratării situațiilor sau acuzațiilor de nereguli grave din partea membrilor sistemului;
- (c) transparența, în special în legătură cu accesibilitatea sistemului, disponibilitatea traducerilor în limbile aplicabile ale țărilor și regiunilor din care provin materiile prime, accesibilitatea unei liste cuprinzând operatorii autorizați și certificatele corespunzătoare, precum și accesibilitatea rapoartelor auditorilor;
- (d) implicarea părților interesate, în special în ceea ce privește consultarea comunităților indigene și locale înaintea luării hotărârilor, în cursul elaborării și reexaminării sistemului, precum și în cursul auditurilor, și reacția oferită în urma contribuțiilor lor;
- (e) robustețea globală a sistemului, în special sub aspectul normelor privind acreditarea, calificarea și independența auditorilor, precum și organisme relevante ale sistemului;
- (f) actualizările sistemului în funcție de piață, cantitatea de materii prime și biocarburanți certificată, clasificată pe țară de origine și tip, numărul de participanți;
- (g) ușurința și eficacitatea punerii în aplicare a unui sistem de urmărire a probelor de conformitate cu criteriile de durabilitate pe care sistemul le acordă unui membru al său, acest sistem fiind destinat să folosească drept mijloc de prevenire a activităților frauduloase, în special în vederea depistării, tratării și urmăririi ulterioare a suspiciunilor de fraudă și de alte nereguli și, după caz, a numărului cazurilor de fraudă sau de nereguli depistate;

și în special:

- (h) posibilitatea ca entitățile să fie autorizate să recunoască și să monitorizeze organismele de certificare;
- (i) criteriile de recunoaștere sau acreditare a organismelor de certificare;
- (j) normele privind desfășurarea monitorizării organismelor de certificare;
- (k) modalitățile de a facilita sau de a îmbunătăți promovarea celor mai bune practici.

Comisia face disponibile rapoartele elaborate de sistemele voluntare, în formă agregată sau integral, dacă este necesar, în cadrul platformei în materie de transparență menționate la articolul 24.

Un stat membru poate notifica sistemul său național Comisiei. Comisia acordă prioritate evaluării acestui tip de sistem. Decizia privind conformitatea unui sistem național astfel notificat cu condițiile prevăzute în prezenta directivă se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3), pentru a facilita recunoașterea reciprocă bilaterală și multilaterală a sistemelor, în vederea verificării îndeplinirii criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide. În cazul în care decizia este pozitivă, sistemele instituite în conformitate cu prezentul articol nu refuză recunoașterea reciprocă în raport cu sistemul statului membru respectiv în ceea ce privește verificarea respectării criteriilor de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2) – (5).”;

- (e) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) La cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Comisia examinează aplicarea articolului 17 cu privire la o sursă de biocarburant și, în termen de șase luni de la primirea unei cereri, decide, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 25 alineatul (3), dacă statul membru respectiv poate lua în considerare biocarburantul provenit din respectiva sursă în sensul articolului 17 alineatul (1).”

7. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Se pot raporta Comisiei emisiile tipice de gaze cu efect de seră provenite din cultivarea materiilor prime agricole incluse în rapoartele menționate la alineatul (2), în cazul statelor membre, și în rapoartele echivalente celor menționate la alineatul (2) și redactate de organisme competente, în cazul teritoriilor aflate în afara Uniunii.

(4) Comisia poate decide, prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3), ca rapoartele menționate la alineatul (3) din prezentul articol să conțină date exacte în scopul măsurării emisiilor de gaze cu efect de seră asociate cu cultivarea de materii prime pentru biocarburanți și biolichide produse în mod tradițional în zonele respective în sensul articolului 17 alineatul (2).

(5) Până cel târziu la 31 decembrie 2012 și ulterior la fiecare doi ani, Comisia întocmește și publică un raport privind estimarea valorilor tipice și implicite prezentate în anexa V părțile B și E, acordând o atenție deosebită emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transporturi și prelucrare.

În eventualitatea în care rapoartele menționate la primul paragraf indică faptul că valorile tipice și implicite estimate din anexa V părțile B și E ar putea să trebuiască să fie modificate pe baza celor mai recente dovezi științifice, Comisia, după caz, transmite o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului.”;

- (b) alineatul (6) se elimină;

(c) la alineatul (7), primul, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) Comisia revizuieste în permanență anexa V în vederea adăugării, atunci când se justifică, a unor valori pentru alte căi de producție a biocarburanților pentru aceleași materii prime sau pentru altele. În cadrul acestei revizuii se analizează, de asemenea, oportunitatea modificării metodologiei prezentate în anexa V partea C, mai ales în ceea ce privește:

- metoda de calculare a deșeurilor și a reziduurilor;
- metodei de calculare a coproduselor;
- metoda de calculare a cogenerării; și
- statutului de coproduse al reziduurilor de culturi agricole.

Valorile implicite pentru biomotorina din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală se revizuiesc cât mai curând. În cazul în care, în revizuirea Comisiei, se ajunge la concluzia că ar trebui adăugate elemente la anexa V, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25a pentru a adăuga, dar nu pentru a înlătura sau modifica, valorile tipice și implicite estimate din anexa V părțile A, B, D și E pentru căi de producție a biocarburanților și biolichidelor pentru care nu sunt încă incluse valori specifice în anexa respectivă.”;

(d) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Atunci când este necesar, pentru a se asigura aplicare uniformă a anexei V partea C punctul 9, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc specificații tehnice și definiții detaliate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3).”

8. Articolul 21 se elimină.

9. La articolul 22 alineatul (1), al doilea paragraf se modifică după cum urmează:

(a) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) dezvoltarea și utilizarea în comun a biocarburanților produși din materiile prime enumerate în anexa IX, inclusiv evaluarea resurselor, accentul fiind pus pe aspectele de durabilitate referitoare la efectul înlocuirii produselor alimentare și furajelor pentru producția biocarburanților, ținând seama în mod adecvat de principiile ierarhiei deșeurilor stabilite de Directiva 2008/98/CE, principiul utilizării în cascadă a biomasei, ținând cont de circumstanțele economice și tehnologice de la nivel regional și local, menținerea stocului necesar de carbon în sol și calitatea solului și a ecosistemelor;”;

(b) se adaugă următoarea literă:

„(o) cantitățile de biocarburanți și biolichide în unități energetice, corespunzătoare fiecărui grup de materii prime enumerat în anexa VIII partea A, de care statul membru în cauză ține seama în scopul realizării obiectivelor prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2) și la articolul 3 alineatul (4) primul paragraf.”

10. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), ultima teză se elimină;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În rapoartele sale cu privire la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră datorate utilizării biocarburanților și biolichidelor, Comisia utilizează cantitățile raportate de statele membre în conformitate cu

articolul 22 alineatul (1) litera (o), inclusiv valorile medii provizorii ale emisiilor estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, precum și intervalul aferent derivat din analiza sensibilității, menționate în anexa VIII. Comisia face publice datele referitoare la valorile medii provizorii ale emisiilor estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor și intervalul aferent derivat din analiza sensibilității. De asemenea, Comisia evaluează dacă și în ce mod s-ar modifica estimarea privind reducerile directe ale emisiilor în cazul în care coprodusele ar fi calculate utilizând metoda substituției.”;

(c) la alineatul (5), literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(e) disponibilitatea și durabilitatea biocarburanților produși din materiile prime enumerate în anexa IX, inclusiv o evaluare a efectului înlocuirii produselor alimentare și furajelor pentru producția biocarburanților, ținând seama în mod adecvat de principiile ierarhiei deșeurilor stabilite de Directiva 2008/98/CE, principiul utilizării în cascadă a biomasei, având în vedere circumstanțele economice și tehnologice de la nivel regional și local, menținerea stocului necesar de carbon în sol și calitatea solului și a ecosistemelor;
- (f) informații privind rezultatele disponibile ale cercetării științifice privind schimbarea indirectă a utilizării terenurilor în ceea ce privește toate căile de producție, precum și o analiză a acestora, inclusiv o evaluare privind posibilitatea îngustării intervalului de incertitudine identificat în analiza care stă la baza estimărilor emisiilor în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, precum și posibilitatea luării în calcul a eventualei impact al politicilor Uniunii, cum ar fi politicile privind clima, mediul și politica agricolă; și
- (g) evoluțiile tehnologice referitoare la utilizarea și la efectele economice și de mediu ale biocombustibililor și biolichidelor produse în Uniune din culturi nealimentare specializate cultivate în special în scopuri energetice, precum și disponibilitatea datelor în ceea ce privește aceste efecte.”;

(d) la alineatul (8) primul paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în ceea ce privește obiectivele menționate la articolul 3 alineatul (4), reexaminarea:

- (i) eficienței din punctul de vedere al costurilor a măsurilor care trebuie puse în aplicare pentru a atinge aceste obiective;
- (ii) evaluării fezabilității atingerii acestor obiective, asigurându-se, în același timp, durabilitatea producției de biocarburanți în Uniune și în țările terțe și luând în considerare impactul de ordin economic, social și asupra mediului, inclusiv efectele indirecte și impactul asupra biodiversității, precum și disponibilitatea comercială a biocarburanților de a doua generație;
- (iii) impactului punerii în aplicare a obiectivelor asupra disponibilității produselor alimentare la prețuri accesibile;
- (iv) disponibilității comerciale a vehiculelor electrice, hibride și pe bază de hidrogen, precum și a metodologiei alese pentru calcularea ponderii energiei din surse regenerabile consumate în sectorul transporturilor;
- (v) evaluării condițiilor specifice de piață, luând în considerare în special piețele în care combustibilii pentru transport reprezintă peste jumătate din consumul final de energie și piețele care depind total de biocarburanți importați.”.

11. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Procedura comitetului

(1) Cu excepția cazurilor menționate la alineatul (2), Comisia este asistată de Comitetul privind sursele regenerabile de energie. Respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) În cazul chestiunilor referitoare la durabilitatea biocarburanților și a biolichidelor, Comisia este asistată de Comitetul privind durabilitatea biocarburanților și a biolichidelor. Respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetele nu emit un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13)."

12. Se introduce următorul articol:

„Articolul 25a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (5), la articolul 5 alineatul (5) și la articolul 19 alineatul (7) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 5 octombrie 2015.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (5), la articolul 5 alineatul (5) și la articolul 19 alineatul (7) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (5), al articolului 5 alineatul (5) și al articolului 19 alineatul (7) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau, în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului."

13. Se modifică anexa V și se adaugă anexele VIII și IX în conformitate cu anexa II la prezenta directivă.

Articolul 3

Revizuire

(1) Până cel târziu la 31 decembrie 2016, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care include o evaluare a disponibilității pe piața Uniunii a cantităților necesare de biocarburanți eficienți din punctul de vedere al costurilor din materii prime care nu utilizează terenuri și din culturi nealimentare până în 2020 și o evaluare a efectelor lor economice, sociale și de mediu, inclusiv necesitatea unor criterii suplimentare pentru asigurarea durabilității lor, precum și a celor mai bune dovezi științifice privind emisiile de gaze cu efect de seră provenite din schimbarea indirectă a utilizării terenurilor asociate cu producerea de biocarburanți și biolichide. Raportul este însoțit, după caz, de propuneri de măsuri suplimentare, ținând seama de considerații economice, sociale și de mediu.

(2) Până la 31 decembrie 2017, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în care examinează, pe baza celor mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile:

- (a) eficacitatea măsurilor introduse de prezenta directivă în ceea ce privește limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, asociate producției de biocarburanți și biolichide. În această privință, raportul include, de asemenea, ultimele informații disponibile referitoare la ipotezele fundamentale care influențează rezultatele din modelarea emisiilor de gaze cu efect de seră în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor și asociate cu producția de biocarburanți și biolichide, inclusiv măsurarea tendințelor randamentului și productivității agricole, alocarea coproduselor și ratele observate la nivel mondial ale schimbării utilizării terenurilor și ale despăduririlor, precum și posibilul impact al politicilor Uniunii, cum ar fi politicile privind clima, mediul și politica agricolă, implicând părțile interesate în acest proces de analiză;
- (b) eficacitatea stimulentei oferite pentru biocombustibili din materii prime care nu utilizează terenuri și din culturi nealimentare în temeiul articolului 3 alineatul (4) din Directiva 2009/28/CE, inclusiv dacă se prevede că, din ponderea de energie din surse regenerabile utilizată în toate formele de transport în 2020 în întreaga Uniune, 0,5 puncte procentuale de conținut energetic se realizează cu biocarburanți produși din materii prime și cu alți combustibili enumerați în anexa IX partea A;
- (c) impactul creșterii cererii de biomasă asupra sectoarelor care utilizează biomasă;
- (d) posibilitatea de a stabili criterii de identificare și certificare a biocarburanților și a biolichidelor care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a utilizării terenurilor care sunt produși în conformitate cu criteriile de durabilitate stabilite în Directivele 98/70/CE și 2009/28/CE, în vederea actualizării anexei V la Directiva 98/70/CE și a anexei VIII la Directiva 2009/28/CE, dacă este cazul;
- (e) potențialele beneficii și riscuri în domeniul economic și cel al mediului legate de creșterea producției și folosirea unor culturi nealimentare specializate cultivate în special în scopuri energetice, folosind, de asemenea, datele referitoare la proiectele existente;
- (f) cota-parte relativă a bioetanolului și a biomotorinei pe piața Uniunii și cota-parte a energiei din surse regenerabile în benzină. Comisia evaluează, de asemenea, factorii ce influențează cota-parte a energiei din surse regenerabile în benzină, precum și orice obstacole în calea utilizării energiei din surse regenerabile în benzină. Evaluarea include costurile, standardele din domeniul combustibililor, infrastructura și condițiile climatice. Dacă este cazul, Comisia poate face recomandări cu privire la modalitatea în care s-ar putea depăși obstacolele identificate; și
- (g) identifică statele membre au ales să aplice această limită cu privire la cantitatea de biocarburanți produși din culturi de cereale și de alte plante bogate în amidon, din culturi de plante zaharoase și de plante oleaginoase și din culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice pe terenuri agricole în scopul atingerii obiectivului stabilit la articolul 7a din Directiva 98/70/CE și dacă au apărut probleme în legătură cu punerea în aplicare sau de atingerea obiectivului stabilit la articolul 7a din Directiva 98/70/CE. Comisia evaluează, de asemenea, măsura în care biocarburanții produși din culturi de cereale și de alte plante bogate în amidon, din culturi de plante zaharoase și de plante oleaginoase și din culturi cultivate drept culturi principale în primul rând în scopuri energetice pe terenuri agricole sunt furnizați pentru a asigura respectarea obiectivului stabilit la articolul 7a din Directiva 98/70/CE peste nivelurile care pot contribui la realizarea obiectivelor din Directiva 2009/28/CE. Evaluarea include o analiză a impactului în ceea ce privește schimbarea indirectă a utilizării terenurilor și a rentabilității soluției adoptate de statele membre.

Dacă este cazul, raportul furnizează informații și cu privire la disponibilitatea unor surse de finanțare sau a altor măsuri pentru a sprijini realizarea de progrese spre îndeplinirea, în cel mai scurt timp și dacă este posibil din punct de vedere tehnic și viabil din punct de vedere economic, a obiectivului ca, din ponderea de energie din surse regenerabile utilizată în toate formele de transport în Uniune, 0,5 puncte procentuale de conținut energetic să se realizeze cu biocarburanți produși din materii prime și cu alți combustibili enumerați în anexa IX partea A.

Dacă este cazul, raportul menționat la primul paragraf este însoțit de propuneri legislative, bazate pe cele mai bune dovezi științifice disponibile, pentru:

- (a) introducerea factorilor estimați ajustați aferenți emisiilor în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor în criteriile de durabilitate adecvate prevăzute în Directivele 98/70/CE și 2009/28/CE;

- (b) introducerea unor măsuri ulterioare în vederea prevenirii și combaterii fraudei, inclusiv măsuri suplimentare care să fie luate la nivelul Uniunii;
- (c) promovarea biocombustibililor sustenabili după 2020 de o manieră neutră din punct de vedere tehnologic, în contextul cadrului de politici privind clima și energia pentru 2030.
- (3) După caz, având în vedere rapoartele sistemelor voluntare în conformitate cu articolul 7c alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 98/70/CE și cu articolul 18 alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 2009/28/CE, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de modificare a dispozițiilor directivelor respective care se referă la sistemele voluntare, în vederea promovării celor mai bune practici.

Articolul 4

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 10 septembrie 2017. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la acestea.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Cu acea ocazie, statele membre informează Comisia cu privire la obiectivele lor naționale stabilite în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) litera (e) din Directiva 2009/28/CE și, după caz, cu privire la o deviere a obiectivelor lor naționale de la valoarea de referință menționată la litera respectivă, precum și la motivele devierii în cauză.

În 2020, statele membre raportează Comisiei gradul în care și-au îndeplinit obiectivele naționale stabilite în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) litera (e) din Directiva 2009/28/CE, specificând motivele pentru orice eventuală nerealizare a acestora.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 9 septembrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

ANEXA I

Anexele la Directiva 98/70/CE se modifică după cum urmează:

1. La anexa IV partea C, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. Emisiile anuale rezultate din variațiile stocurilor de carbon provocate de schimbarea utilizării terenurilor, e_1 , se calculează prin distribuirea în mod egal a emisiilor totale pe o perioadă de 20 de ani. La calcularea emisiilor respective se aplică formula următoare:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, (*)$$

unde

e_1 = emisiile anuale de gaze cu efect de seră rezultate din variația stocului de carbon provocată de schimbarea utilizării terenurilor [măsurată ca masă (grame) de echivalent de CO₂ per unitate energetică generată de biocarburant (megajouli)]. «Terenuri cultivate» (**) și «terenuri cu cultură perenă» (***) sunt privite ca o singură utilizare a terenurilor;

CS_R = stocul de carbon per unitate de suprafață asociat utilizării de referință a terenurilor [măsurat ca masă (tone) de carbon per unitate de suprafață, cuprinzând atât solul, cât și vegetația]. Utilizarea de referință a terenurilor reprezintă utilizarea terenurilor în ianuarie 2008 sau cu 20 de ani înainte de obținerea materiei prime, în funcție de care dată este mai recentă;

CS_A = stocul de carbon per unitate de suprafață asociat utilizării curente a terenurilor [măsurat ca masă (tone) de carbon per unitate de suprafață, cuprinzând atât solul, cât și vegetația]. În cazurile în care stocul de carbon se acumulează pe o perioadă mai mare de un an, valoarea atribuită CS_A este stocul estimat per unitate de suprafață după 20 de ani sau atunci când recolta ajunge la maturitate, în funcție de care dintre momente survine primul;

P = productivitatea culturii (măsurată în energia generată de biocarburant per unitate de suprafață într-un an); și

e_B = bonus de biocarburant 29 gCO_{2eq}/MJ, dacă biomasa este obținută din teren degradat reabilitat, în condițiile prevăzute la punctul 8

(*) Coeficientul obținut prin împărțirea masei moleculare a CO₂ (44,010 g/mol) la masa moleculară a carbonului (12,011 g/mol) este de 3,664.

(**) «Terenuri cultivate» astfel cum sunt definite de IPCC.

(***) Culturile perene înseamnă culturi multianuale a căror tulpină nu este, în general, recoltată anual, cum este cazul crângurilor cu rotație rapidă și al palmierilor de ulei.”

2. Se adaugă următoarea anexă:

„ANEXA V

Partea A. Emisii estimate provizorii în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, generate de biocarburanți (gCO_{2eq}/MJ) (*)

Grupul de materii prime	Media (*)	Intervalul dintre centile derivat din analiza sensibilității (**)
Culturi de cereale și alte culturi bogate în amidon	12	8-16
Culturi de plante zaharoase	13	4-17
Culturi de plante oleaginoase	55	33-66

(*) Valorile medii prevăzute aici reprezintă o medie ponderată a valorilor materiilor prime modelate individual.

(**) Intervalul prevăzut aici reflectă 90 % dintre rezultate, utilizând valorile celei de a cincea și a nouăzeci și cincea centile care rezultă din analiză. Cea de a cincea centilă sugerează o valoare sub care au fost identificate 5 % dintre observații (și anume 5 % din datele totale utilizate au arătat rezultate sub 8, 4 și 33 gCO_{2eq}/MJ). Cea de a nouăzeci și cincea centilă sugerează o valoare sub care au fost identificate 95 % dintre observații (și anume 5 % din datele totale utilizate au arătat rezultate peste 16, 17 și 66 gCO_{2eq}/MJ).

Partea B. Biocombustibili pentru care emisiile estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor sunt considerate a fi egale cu zero

Biocombustibilii produși din următoarele categorii de materii prime sunt considerați ca având emisii estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor egale cu zero:

1. materii prime care nu sunt enumerate în partea A din prezenta anexă;
2. materii prime a căror producție a condus la schimbarea directă a utilizării terenurilor, și anume o schimbare de la una dintre următoarele categorii utilizate de IPCC: terenuri forestiere, pășuni, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri, la terenuri cultivate sau terenuri cu culturi perene (*). În acest caz, o valoare a emisiilor în legătură cu schimbarea directă a utilizării terenurilor (e) ar fi trebuit calculată în conformitate cu anexa IV partea C punctul 7.

(*) Valorile medii raportate aici reprezintă o medie ponderată a valorilor materiilor prime modelate individual. Cuantumul valorilor din anexă depinde de gama de ipoteze (precum tratarea coproduselor, dezvoltarea volumului producției, stocurile de carbon și dislocarea altor produse) folosite în cadrul modelelor economice dezvoltate pentru estimarea lor. Prin urmare, deși nu este posibil să se caracterizeze pe deplin intervalul de incertitudine asociat cu astfel de estimări, a fost efectuată o analiză a sensibilității cu privire la aceste rezultate pe baza variației aleatorii a parametrilor-cheie, așa-numita «analiză Monte Carlo».

(**) Culturile perene înseamnă culturi multianuale a căror tulpină nu este, în general, recoltată anual, cum este cazul crângurilor cu rotație rapidă și al palmierilor de ulei.”

ANEXA II

Anexele la Directiva 2009/28/CE se modifică după cum urmează:

1. La Anexa V partea C, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. Emisiile anuale rezultate din variațiile stocurilor de carbon provocate de schimbarea utilizării terenurilor, e_i , se calculează prin distribuirea în mod egal a emisiilor totale pe o perioadă de 20 de ani. La calcularea emisiilor respective se aplică formula următoare:

$$e_i = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, (*)$$

unde

e_i = emisiile anuale de gaze cu efect de seră rezultate din variația stocului de carbon provocată de schimbarea utilizării terenurilor [măsurată ca masă (grame) de echivalent de CO₂ per unitate energetică generată de biocarburanți sau de biolichide (megajouli)]. «Terenuri cultivate» (***) și «terenuri cu cultură perennă» (***) sunt privite ca o singură utilizare a terenurilor;

CS_R = stocul de carbon per unitate de suprafață asociat utilizării de referință a terenurilor [măsurat ca masă (tone) de carbon per unitate de suprafață, cuprinzând atât solul, cât și vegetația]. Utilizarea de referință a terenurilor reprezintă utilizarea terenurilor în ianuarie 2008 sau cu 20 de ani înainte de obținerea materiei prime, în funcție de care dată este mai recentă;

CS_A = stocul de carbon per unitate de suprafață asociat utilizării curente a terenurilor [măsurat ca masă (tone) de carbon per unitate de suprafață, cuprinzând atât solul, cât și vegetația]. În cazurile în care stocul de carbon se acumulează pe o perioadă mai mare de un an, valoarea atribuită CS_A este stocul estimat per unitate de suprafață după 20 de ani sau atunci când recolta ajunge la maturitate, în funcție de care dintre momente survine primul;

P = productivitatea culturii (măsurată ca energie generată de biocarburanți sau biolichide per unitate de suprafață per an); și

e_B = bonus de biocarburant 29 gCO_{2eq}/MJ sau de biolichid, dacă biomasa este obținută din teren degradat reabilitat, în condițiile prevăzute la punctul 8

(*) Coeficientul obținut prin împărțirea masei moleculare a CO₂ (44,010 g/mol) la masa moleculară a carbonului (12,011 g/mol) este de 3,664.

(**) «Terenuri cultivate» astfel cum sunt definite de IPCC.

(***) Culturile perene înseamnă culturi multianuale a căror tulpină nu este, în general, recoltată anual, cum este cazul crângurilor cu rotație rapidă și al palmierilor de ulei.”

2. Se adaugă următoarea anexă:

„ANEXA VIII

Partea A. Emisii estimate provizorii în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor, generate de materiile prime pentru biocombustibili și biolichide (gCO_{2eq}/MJ) (*)

Grupul de materii prime	Media (*)	Intervalul dintre centile derivat din analiza sensibilității (**)
Culturi de cereale și alte culturi bogate în amidon	12	8-16
Culturi de plante zaharoase	13	4-17
Culturi de plante oleaginoase	55	33-66

(*) Valorile medii prevăzute aici reprezintă o medie ponderată a valorilor materiilor prime modelate individual.

(**) Intervalul prevăzut aici reflectă 90 % dintre rezultate, utilizând valorile celei de a cincea și a nouăzeci și cincea centile care rezultă din analiză. Cea de a cincea centilă sugerează o valoare sub care au fost identificate 5 % dintre observații (și anume 5 % din datele totale utilizate au arătat rezultate sub 8, 4 și 33 gCO_{2eq}/MJ). Cea de a nouăzeci și cincea centilă sugerează o valoare sub care au fost identificate 95 % dintre observații (și anume 5 % din datele totale utilizate au arătat rezultate peste 16, 17 și 66 gCO_{2eq}/MJ).

Partea B. Biocombustibili și biolichide pentru care emisiile estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor sunt considerate a fi egale cu zero

Biocombustibilii și biolichidele produse din următoarele categorii de materii prime sunt considerate ca având emisii estimate în legătură cu schimbarea indirectă a utilizării terenurilor egale cu zero:

1. materii prime care nu sunt enumerate în partea A din prezenta anexă;
2. materii prime a căror producție a condus la schimbarea directă a utilizării terenurilor, și anume o schimbare de la una dintre următoarele categorii utilizate de IPCC: terenuri forestiere, pășuni, zone umede, așezări sau alte tipuri de terenuri, la terenuri cultivate sau terenuri cu culturi perene (**). În acest caz, o valoare a emisiilor în legătură cu schimbarea directă a utilizării terenurilor (e) ar fi trebuit calculată în conformitate cu anexa V partea C punctul 7.

(*) Valorile medii raportate aici reprezintă o medie ponderată a valorilor materiilor prime modelate individual. Cuantumul valorilor din anexă depinde de gama de ipoteze (precum tratarea coproduselor, dezvoltarea volumului producției, stocurile de carbon și dislocarea altor produse) folosite în cadrul modelelor economice dezvoltate pentru estimarea lor. Prin urmare, deși nu este posibil să se caracterizeze pe deplin intervalul de incertitudine asociat cu astfel de estimări, a fost efectuată o analiză a sensibilității cu privire la aceste rezultate pe baza variației aleatorii a parametrilor-cheie, așa-numita «analiză Monte Carlo».

(**) Culturile perene înseamnă culturi multianuale a căror tulpină nu este, în general, recoltată anual, cum este cazul crângerilor cu rotație rapidă și al palmierilor de ulei.”

3. Se adaugă următoarea anexă:

„ANEXA IX

Partea A. Materii prime și combustibili a căror contribuție la realizarea obiectivului menționat la articolul 3 alineatul (4) primul paragraf se consideră a fi egală cu de două ori conținutul lor energetic

- (a) Algele, dacă sunt cultivate pe pământ în heleșteie sau fotobioreactoare.
- (b) Frațiunea de biomasă din deșeurile municipale mixte, însă nu din deșeurile menajere triate vizate de obiectivele în materie de reciclare prevăzute la articolul 11 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/98/CE.
- (c) Biodeșeuri astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2008/98/CE provenite din gospodării private care fac obiectul colectării separate astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (11) din directiva respectivă.
- (d) Frația de biomasă din deșeurile industriale care nu poate fi folosită în lanțul alimentar și furajer, inclusiv materiale provenite din industria cu amănuntul și cu ridicata și industria agroalimentară, precum și pescuitul și acvacultura și excluzând materiile prime enumerate la partea B din prezenta anexă.
- (e) Paie.
- (f) Gunoiul de grajd și nămolul de epurare.
- (g) Efluenți proveniți de la fabricile de ulei de palmier și grămezile de fructe de palmier goale.
- (h) Smoală de ulei de tal.
- (i) Glicerină brută.
- (j) Deșeuri rezultate din prelucrarea trestiei zaharoase (bagasă).
- (k) Tescovină de struguri și drojdie de vin.
- (l) Coji de fructe cu coajă lemnoasă.
- (m) Pleavă.
- (n) Știuleți curățați de boabe de porumb.

- (o) Frațiunea de biomasă din deșeuri și reziduuri din silvicultură și industriile forestiere, cum ar fi scoarța, ramurile, reziduurile anterioare comercializării, frunzele, acele, coroanele arborilor, rumegușul, așchiile, leșia neagră, leșia cu sulfat, fibra de nămol, lignina și uleiul de tal.
- (p) Alte materiale celulozice de origine nealimentară, astfel cum sunt definite la articolul 2 al doilea paragraf litera (s).
- (q) Alte materiale ligno-celulozice, astfel cum sunt definite la articolul 2 al doilea paragraf litera (r), cu excepția buștenilor de gater și a buștenilor de furnir.
- (r) Combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transport;
- (s) Captarea și utilizarea dioxidului de carbon pentru transport dacă sursa de energie este regenerabilă în conformitate cu articolul 2 al doilea paragraf litera (a);
- (t) Bacterii, dacă sursa de energie este regenerabilă în conformitate cu articolul 2 al doilea paragraf litera (a).

Partea B. Materii prime a căror contribuție la realizarea obiectivului menționat la articolul 3 alineatul (4) primul paragraf se consideră a fi egală cu de două ori conținutul lor energetic

- (a) Ulei de gătit uzat.
- (b) Grăsimi animale clasificate în categoriile 1 și 2 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(* Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulamentul privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1)."